

Забидий / ВАҲИЙНИНГ БОШЛАНИШИ КИТОБИ / 1712-ҳадис

1712/4730 – عَنْ أَبِي سَعِيدٍ الْخُدْرِيِّ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَوْمَئِذٍ بِالْمَوْتِ كَهَيْئَةِ كَبْشٍ أَمْلَحَ، فَيَنَادِي مُنَادٍ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ، فَيَشْرَبُونَ وَيَنْظُرُونَ، فَيَقُولُ: هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ هَذَا الْمَوْتُ، كُتُّهُمْ قَدْ رَأَهُ. ثُمَّ يَنَادِي: يَا أَهْلَ النَّارِ، فَيَشْرَبُونَ وَيَنْظُرُونَ، فَيَقُولُ: هَلْ تَعْرِفُونَ هَذَا؟ فَيَقُولُونَ: نَعَمْ، هَذَا الْمَوْتُ، كُتُّهُمْ قَدْ رَأَهُ، فَيَذْبَحُ. ثُمَّ يَقُولُ: يَا أَهْلَ الْجَنَّةِ خُلُودٌ فَلَا مَوْتَ، وَيَا أَهْلَ النَّارِ خُلُودٌ فَلَا مَوْتَ. ثُمَّ قَرَأَ (وَأَنذَرَهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ هَؤُلَاءِ فِي غَفْلَةٍ أَهْلُ الدُّنْيَا (وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ)).

1712.4730. Абу Саъид Худрий розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам шундай дедилар: «Ўлим ола қўчқор шаклида олиб келинади. Бир жарчи: «Эй жаннат аҳли!» деб жар солади. Улар бошларини кўтариб қарашади. «Буни танийсизларми?» дейди. «Ҳа, бу ўлим», дейишади. Барчалари уни кўрган бўлади. Кейин у: «Эй дўзах аҳли!» деб жар солади. Улар бошларини кўтариб қарашади. «Буни танийсизларми?» дейди. «Ҳа, бу ўлим», дейишади. Барчалари уни кўрган бўлади. У сўйиб ташланади. Сўнгра: «Эй жаннат аҳли! Мангулик! Энди ўлим йўқ! Эй дўзах аҳли! Мангулик! Энди ўлим йўқ!» дейди».

Сўнг «Уларни ҳасрат кунидан, иш битмиш пайтидан огоҳлантир. Улар ғафлатдадирлар. – Бу ғафлатдагилар дунё аҳлидир* – Улар иймон келтирмаслар»ни ўқидилар».

* «Бу ғафлатдагилар дунё аҳлидир» деганда оятдаги «ғафлатдадирлар» сўзи изоҳланган бўлиб, ғафлат фақат дунёдагиларда бўлиши айтилган. Бу жумла ровийлардан бири ёки муаллифга тегишли.

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI